

Τὰ πράγματα διήρκεσαν ἐπὶ μακρὸν ἔπρεπε νὰ στρατολογήσῃ φίλους πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀναφορᾶς. Τὸ νομοσχέδιον ἀνεβλήθη ἐπὶ μακρὸν χρόνον· προῦκάλεσαν συναθροίσεις τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ νόμου. Ἀλλὰ τὰ πάντα ἀπέτυχον, τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίφθη.

Τότε αἱ φοιτήτριαι ἐτράπησαν εἰς ἄλλον σκοπόν. Ἀπεφάσισαν νὰ ιδρύσωσιν ἐν Λονδίῳ ἰατρικὴν σχολὴν διὰ γυναῖκας. Ἐνοικίασαν οἶκημα, ἐξελέξαντο καθηγητὰς ἀνεγνωρισμένους καὶ διωργάνωσαν τελείαν σχολὴν διὰ τῶν χορηγηθέντων αὐταῖς χρημάτων ὑπὸ πληθῆος φίλων. Ἐπρεπε ὁμως μία ἐκ τῶν 19 ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Λονδίνου ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν σχολὴν, δηλαδὴ νὰ παραδεχθῇ τὰς μαθητριάς ταύτας εἰς ἐξέτασιν. Ἡ σχολὴ ἀννήχθη ἐκ νέου εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἡ αἴτησις κατ' ἀρχὴν ἀπερρίφθη. Μέλος τοῦ Κοινοβουλίου σαφῶς ὑπέδειξε πῶς ἀκριβῶς ἔκειτο τὸ ζήτημα· αἱ ἰατροί, εἶπεν, εἶδον ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἐτοιμάζεται αὐτοῖς συναγωνισμός, διὰ τοῦτο ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἀπονομὴν ἰατρικῶν διπλωμάτων εἰς γυναῖκας».

Τέλος τὸ κοινοβούλιον ἐπέτρεψεν, εἰς τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς νὰ παραδέχωνται εἰς διδασκαρὶκὰς ἐξετάσεις τὰς γυναῖκας. Ἰρλανδικὴ τις ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, πρὸς ἣν ἀπηυθύνθησαν αἱ γυναῖκες, εὐχαρίστας ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τῶν γυναικῶν τοῦ Λονδίνου. Οὕτω ἡ ἰδέα τῆς κυρίας Τζέξ ἐθριάμβευσε.

Μετ' ὀλίγον τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου παρεδέξατο τὰς γυναῖκας, εἶτα δὲ καὶ ἡ Ἰρλανδικὴ σχολὴ τῶν χειρουργῶν. Τέλος αἱ γυναῖκες κατῴρθωσαν καὶ εἰς τρία μέρη τοῦ βασιλείου νὰ προσέρχωνται εἰς ἐξετάσεις. — Ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἀκολουθοῦσι μαθήματα ἰατρικῆς εὐκόλως ἄνευ δυσκολίας τινός· ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ 1881 470 γυναῖκες ἀνηγορεύθησαν διδάκτορες τῆς ἰατρικῆς. Εἰς ἀπάσας τὰς πεπολιτισμένους χώρας ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας νὰ διδασθῶσι καὶ μετέλθωσι τὴν ἰατρικὴν. Οὐδαμοῦ ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἀγὼν τῆς παραδοχῆς τῶν γυναικῶν ἐγένετο τόσον ζωηρὸς καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος οἱ ἰατροὶ ἀντέστησαν μετὰ τόσου πείσματος εἰς τὰς ἀπαίτησεις τῶν γυναικῶν.

Ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ γυνὴ στερεῖται τῆς ἀπικουμένης ψυχραιμίας καὶ φυσικῆς ἰσχύος, ὅπως καταστῆ καλὸς ἰατρός, εἶναι γελοῖος. Ἡ περὶ αὐτὴ μὴν ἴσως ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἐν τίνι δικαίωματι δύναται τις νὰ τὰς ἐμποδίσῃ νὰ περιβάλωσι τὰς ὁμοίους τῶν; Δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι, λέγουσι τινές, δὲν δύνανται νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Ἀληθῶς. Ἄς γίνη ἀπόπειρα καὶ βλέπομεν.

(Ἐκ τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως».)

N.

Η ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ

καὶ αἱ νέα χρήσεις τοῦ σακχάρου.

Πολὺς λόγος γίνεται ἀπὸ τινος περὶ νέου τινὸς συνθετοῦ σώματος, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐφευρετῶν πρόκειται ν' ἀνατρέψῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν βιομηχανίαν τοῦ σακχάρου.

Ἡ οὐσία αὕτη ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίου Φάλμπεργκ καὶ τοῦ Ρέμσεν, ἐν Ἀμερικῇ. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη προϊόν τοῦ βενζολίου, καὶ ἐκλήθη σακχαρίνη ὑπὸ τοῦ ἀνακαλύψαντος, διότι ἔχει πάσας τὰς ιδιότητες τοῦ ἐκ σακχαροκκλάμου σακχάρου. Ἡ νέα οὐσία παρίσταται ὡς λευκὴ τις κόνις. Κρυσταλλοῦται ἐν τῷ ὕδατι σχηματίζουσα πρίσματα βραχέα, παχέα, δυσδιάλυτα ἐν τῷ ψυχρῷ ὕδατι καὶ εὐδιάλυτα ἐν τῷ θερμῷ. Τὸ οἰνόπνευμα, ὁ αἰθὴρ καὶ ἡ γλυκερίνη διαλύουσιν εὐκόλως τὴν σακχαρίνην. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ἐν μίγματι σακχάρου καὶ σακχαρίνης, ὁ αἰθὴρ διὰ τῆς διαλύσεως δύναται εὐκόλως ν' ἀποχωρήσῃ μόνον τὴν σακχαρίνην. Ἡ γεῦσις τῆς σακχαρίνης εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐν μόνον μέρος διαλυόμενον εἰς 10,000 μέρη ὕδατος ἀρκεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὕδωρ γεῦσιν σακχαρώδη. Ἡ σακχαρίνη σχηματίζει ἄλατα, ἔχοντα γεῦσιν σακχαρώδη μεγάλην. Αἱ ιδιότητες ταύτης εἶναι ἀντισπικτικαί, δὲν ἀποσυντίθεται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἀλλ' ἀπορρίπτεται ἀμεταβλητος. Ἀσθενεῖς ἐκ διαβήτου καταναλώσαντες ἐπὶ δλόκληρον μῆνα σακχαρίνην ἐν τοῖς νοσοκομείοις τοῦ Βερολίνου δὲν ὑπέστησαν οὐδεμίαν ἐπίτασιν τῆς ἀσθενείας τῶν.

Ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸ σάκχαρον ἡ σακχαρίνη ἐν τῇ κοινῇ χρήσει, οἱ ἐφευρέται κατεσκεύασαν μίγμα καρποσακχάρου, ἀμυλοσακχάρου καὶ σακχαρίνης, οὗτινος ἡ γεῦσις εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τοῦ καλλιτέρου σακχάρου. Ἡ ποσότης τῆς σακχαρίνης ἐν τῷ μίγματι εἶναι μόλις 1 πρὸς 1000 καὶ 2000 μέρη τῶν ἄλλων οὐσιῶν. Καίτοι ἡ τιμὴ τῆς σακχαρίνης εἶναι 50 φράγκα τὸ χιλιόγραμμον, μόνον τοῦτο πάλιν εἶναι οἰκονομικώτερα ἢ χρῆσις τοῦ μίγματος ἀντὶ τοῦ κοινῆ σακχάρου.

Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς σακχαρίνης, ἥτις ἀπειλεῖ σπουδαίως τὴν βιομηχανίαν τῆς σακχαροποιίας, ἤρχισαν σκεπτόμενοι πῶς νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τοῦ νέου προϊόντος. Τελευταίως ἀνταποκριτὴς τῶν *Καιρῶν* τοῦ Λονδίνου ἐπρότεινεν, ἕνεκα τῆς εὐτελεστάτης τιμῆς τοῦ σακχάρου ἐν Ἀγγλίᾳ, (τὸ λευκὸν σάκχαρον πρώτης ποιότητος τιμᾶται ἐν Ἀγγλίᾳ πωλούμενον *λιανικῶς* 0,25 λεπτά, τὸ κοινὸν σάκχαρον 0,15, καὶ τὸ κοινότατον 0,10 ἢ λίτρα τῶν 142 δραμίων) ὅπως γίνη χρῆσις τοῦ σακχάρου εἰς τὴν οἰκοδόμησιν κτιρίων, ἐν μίγματι μετὰ ἀμμοκονίας καὶ *τσιμέντου*, οὗτινος ἐπαυξάνει τὴν σύνδεσιν. Πειράματα γινόμενα διὰ μίγματος ἴσου ποσοῦ λεπτῆς κόνεως ἀσβέστου, σακχάρου καὶ ὕ-

δατος απέδειξαν ότι εκ τούτων παράγεται τσιμέντο έκτακτου στερεότητος. Δύο παμμέγιστα τεμάχια γεγλυμμένου λίθου τῆς μητροπόλεως τοῦ Πεπερθούρου ἐν Ἀγγλίᾳ θραυσθέντα συνήνθρωσαν μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας διὰ τοῦ τοιοῦτου μίγματος. Ἐν Ἀγγλίᾳ τόσον εὐτελής ἐστὶν ἡ τιμὴ τοῦ σακχάρου, ὥστε οἱ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι ἀναμιγνύουσι ταύτην ἐν ταῖς τροφαῖς τῶν ἵππων, ὧν ἡ ὑγεία καὶ εὐρωστία σπουδαίως ἐπαυξάνεται ἐκ τούτου.

ΤΟ ΑΣΤΡΟ

Τὸ βλέπομε ὕψηλὰ ἄστρον οὐρανὸ
— Τῆς νύκτας τὸ σκοτάδι ὅταν ἀρχίζῃ—
οὐράνιο διαμάντι φωτεινὸ,
ἢ ὀλόχρυσαις ἀκτίνες μᾶς χαρίζει.

Μ' ἂν ἔπεφτε ἔς τὴ γῆ μας ταπεινὸ,
χωρὶς τὸ χάος κείν' ἢ μᾶς χωρίζῃ,
ποιὸς ξέρει τί κατὰξερὸ βουνὸ
θὰ εἶνε τ' ἄστρο αὐτὸ ποῦ λαμπυρίζει.

Ἄστρον κόσμον ἀπαράλλακτα θαυμάζομε
δειλὰ-δειλὰ κ' ἐμεῖς καμμιὰ φορὰ
ἀνθρώπους ὅπου μακρὰ κυττάζομε,

Μὰ ὅταν καμμιὰ ἡμέρα τοὺς γνωρίσωμε
Ποιὸς ξέρει τί κακὰ φαρμακερὰ
κρυμμένα ἔς τὴν ψυχὴ τους θ' ἀπαντήσωμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Βαρκελώνῃ διεθνὴς ἐκθεσις γενήσεται ἀπὸ τῆς $\frac{3}{15}$ Σεπτεμβρίου 1887 μέχρις Ἀπριλίου 1888. Θὰ περιλαμβάνῃ δὲ ἐκθέματα τῶν ἐπομένων κατηγοριῶν· Βιομηχανίας, γεωπονίας, ἐμπορίου, ἐκπαιδύσεως, ἐλευθεριῶν τεχνῶν, ναυτιλίας, ἰχθυοτροφίας καὶ ἀλιείας, ἠλεκτρισμοῦ, ἰατρικῆς καὶ ὑδροθεραπείας. Διανεμηθήσονται δὲ καὶ χρηματικὰ βραβεῖα εἰς κτηνοτρόφους, ἀνθοκόμους καὶ κηπουροὺς. Αἱ ξένοι κυβερνήσεις προσκληθήσονται ὑπὸ τῆς ἰσπανικῆς νὰ πέμψωσιν ἐπιτροπὰς, ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐπίσημως τὰ διάφορα κράτη. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθέσεως θὰ συγκροτηθῶσιν ἴσως ἐν Βαρκελώνῃ καὶ διάφορα διεθνῆ ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ἐν οἷς ἐν ἐμπορικῶν καὶ ἐν ἰατρικῶν.

Κατὰ στατιστικὰς δημοσιεύσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Πρωσίας ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ τὴν ὑποχρεώσιμον ἡλικίαν φοιτησάντων ἐν τοῖς σχο-

λείοις τοῦ κράτους ἀρρένων καὶ θηλέων ὡς καὶ τῶν ἄνω τοῦ ἔτους τούτου ἐφέθων καὶ νεανίδων ἀνήλθεν εἰς 5,600,000. Τούτων ἐξ ἑβδόμα, ἤτοι 4,800,000 ἐφοίτησαν εἰς τὰ δημόσια δημοτικὰ σχολεῖα. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν σχολείων τούτων ἀνέρχεται εἰς 33,100, ὃ δὲ τῶν ἐνεργῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν εἰς 70,588. Οὕτω κατὰ μέσον ὄρον ἕκαστον σχολεῖον περιεχει 145, ἕκαστος δὲ διδάσκαλος ἐδίδασκεν 68 μαθητὰς.

Κατὰ στατιστικὰς πληροφορίας δημοσιευθείσης ἐσχάτως, ἐν τῇ πόλει τοῦ Βερολίνου (ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, πλατείας κ.τ.λ.) ὑπάρχουσι πεφυτευμένα 45,000 δένδρα διαφόρων εἰδῶν.

Τὰ βαυαρικὰ ἀνάκτορα τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως, ἅτινα ἦσαν ἀνοικτὰ εἰς τὸ πλῆθος, ἐκλείσθησαν καὶ πάλιν, καὶ ἡ εἴσοδος ἀπηγορεύθη εἰς τὸ πλῆθος. Ἐκ τῶν εἰσιτηρίων ἅτινα ἐπλήρωσαν οἱ ἐπισκεφθέντες αὐτὰ τελευταῖον συνελέχθη τὸ ποσὸν τῶν 200,000 μαρκῶν.

Ἐν τοῖς ἐργοστασίαις τῶν κλειδοκυμβάλων ἐν μὲν τῇ Γερμανίᾳ κατασκευάζονται κατ' ἔτος 73,000, τῇ Ἀγγλίᾳ 45,000 ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις 42,000 καὶ ἐν Γαλλίᾳ 20,000 ὄργανα. Καὶ ἐν Καναδᾷ δὲ ἐσχάτως ἡ βιομηχανία αὕτη προώδυσεν ἰκανῶς, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐν ὅλῳ παράγονται κατ' ἔτος 200,000 τοιαῦτα ὄργανα.

Ἐν Βαλτιμόρῃ κατεσκευάσθη τροχήλατον παίζον δωδεκάδα τεμαχίων μουσικῶν ἐνῶ συγχρόνως τρέχει διὰ τῶν ὁδῶν. Τὸ νέον τοῦτο τροχήλατον ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου μουσικῶν ποδήλατον (Melodiped).

Οὐδέποτε ἴσως ὑπάλληλος ἔλαβε παρὰ τοῦ προϊσταμένου του μεγαλειτέραν ἀμοιβὴν ἢ ὅσην ὁ κατασκευαστὴς τοῦ ζύθου μεγάλου τινὸς ζυθοπωλείου ἐν Δουβλίνῳ ὀνόματι Πούρσερ. Ὁ διευθυντὴς τουτέστιν τοῦ καταστήματος προσέφερεν εἰς αὐτὸν ἐκτὸς τῶν μισθῶν του δῶρον διὰ τὴν πιστὴν του ὑπηρεσίαν συναλλαγματικὴν ἀξίας διακοσίων δεκαεπτὰ χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν!

Προσεχῶς τελοῦνται ἐν Παρισίοις οἱ γάμοι τῆς περιβόητου ἀρχηγῆς τοῦ λεγομένου Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας, στρατηγῆς Βοῦθ' μετὰ τοῦ κυρίου Ἀρθούρου Κλίβερν. Ἡ ἐφημερίς Ἐμπρός, ὄργανον τῆς στρατηγῆς, ἀγγέλλουσα τὴν εἶδησιν, ἐπάγεται τὴν ἐξῆς περιεργὸν εἰδοποίησιν: «Πάντες οἱ θέλοντες νὰ διατρανώσωσι τὰς ὑπὲρ ἡμῶν συμπαιθείας των ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι δῶρα εἰς τὸ γενικόν